

Retreat S:t Davidsgården 31/3 – 4/4 2007

Claes Strömqvist

Bibelmeditation I

Text: 1 Mos 3:20-24

Naken men påklädd

Herre, Jesus Kristus, i Bibelns första kapitel beskrivs vem jag är. Jag kan höra Faderns samtal med Dig angående mig och alla människor. ”Vi skall göra människor som är vår avbild, lika oss” (1 Mos 1:26). Du är av evighet Sonen i den Heliga Treenigheten. Du är Ordet genom vilket allt blev till och utan Dig blev ingenting till av allt som finns till (Joh 1:3). Naturvetenskapen kan undersöka det som finns till. Forskaren borde häpna, förundras och i stor ödmjukhet närma sig det som Du ställer till förfogande. Vilken fantastisk uppbyggnad från de allra minsta komponenterna till det ofattbart stora! Men varför allt finns till och meningen med det, kan ingen vetenskap ge svar på. Här är vi alla hänvisade till det som ligger inom trons område. Antingen är det som finns till ytterst ett slumpens verk eller så finns en Skapare bakom skapelsen. Där kommer Ditt Ord med en hälsning. Det ger ett besked som tillfredställer mitt djupaste behov av svar och vägledning. (1 Mos 1:1, Ps 8:6, Jes 42:5, Apg 17:24, 1 Kor 8:6, Kol 1:15-17, Uppb 4:11)

Ja, Herre, Din tanke och avsikt är att låta mig spegla något av Ditt väsens härlighet, skönhet och rikedom. Du vill dela allt med mig, omsluta mig med Din närvaro, omfatta mig med Din kärlek. Du ger mig friheten att ta emot livet, besvara kärleken och dela gemenskapen. Det är den respekten som gör mig till människa och inte till en programmerad varelse, som bara har att följa det redan förutbestämda. Därför är jag som människa alltid mer. Jag är ett helt universum, vars djup ingen kan pejla. Jag är mer än summan av alla delar jag är byggd av, mer än alla beskrivningar. Framför allt mer än alla inskränkningar, som säger att jag inte är något annat än...

I 1 Mosebokens tredje kap finns den berättelse, som beskriver varför det nu ser ut som det gör med mig och med mänskligheten. Jag lever inte i paradiset men väl utanför. Guds ursprungliga konstaterande, allt efter skapelsens utveckling, att det var gott, t o m mycket gott som ett crescendo med människans fullbordan. Det byts i en besviken fråga till mig: ”Vad är det du har gjort?” Det finns en motkraft och en motståndare som bara vill splittra och förstöra Ditt goda verk. En vars framfart jag ser överallt, inte minst i mitt eget liv. Den genomgående frestelsen är att sätta mig själv i centrum. Att bli min egen gud. Att inte stå i ett totalt beroendeförhållande till Dig som Skaparen och till den övriga skapelsen. Att missbruka min frihet till att räkna bort Dig eller till att reducera Dig till någon/något, som har att ge stämning och lite färg åt **min** tillvaro.

Utanför paradiset är jag naken (1 Mos 3:7). Naken kom jag till världen, naken skall jag lämna den. (1 Tim 6:7) Fikonlöv är inte mycket att skylla sig med. Att skylla ifrån sig är inte heller någon utväg. Allt det jag tar till för att dölja min faktiska belägenhet hjälper bara för stunden och i förhållande till andra, som i sig är lika nakna. Det blir bara patetiskt att komma dragande med något, som skulle kunna upphäva mitt utanförskap. Jag förmår inte ändra på min skadade relation till Dig, på min utsatthet, på min ringa motståndskraft mot det onda, på min dödlighet. Vägen till livets träd spärras av det ljungande svärdet.

Men, Herre, Du lämnar mig inte, överger mig inte, säger inte upp bekantskapen med mig. Allt är inte längre mycket gott, men inte heller bara ont. Din skapelses skönhet är i behåll men också smutsad, skövlad och lagd under förgängelsen. Du gör kläder av skinn och kläder mig. Du ser vad jag behöver. Du skyler över mig. Du värmer mig. Det betyder att ett djur offras för min skull. Jag kan tänka att det är ett lamm. O Guds lamm...

Redan vid syndafallets afton ges ett löfte om att ondskans framfart skall stoppas, att ormens huvud skall krossas av kvinnans avkomma (1 Mos 3:15). Det är den första förutsägelsen om Ditt människoblivande som Marias son. Om Ditt underbara sätt att gå in i Din skapelse och befria den från ondskan och slaveriet under förgängelsen (Rom 8:20-21)

Ja, Herre Jesus, jag ber Dig nu, att Du under den här retreaten och under den här veckan låter mig stanna upp för att se hur Du helt avklädd och naken tar över mitt utanförskap, min förtappelse och min död. Du byter plats med mig. Du kläder mig i Din Rättfärdighet. Ditt kors förvandlas till livets träd. Det ljungande svärdet har gjort sitt och en rövare kan nu gå med Dig till paradiset. (Luk 23:43)

O Guds Lamm som borttager världens synder, förbarma dig över oss.
O Guds Lamm som borttager världens synder, förbarma dig över oss.
O Guds Lamm som borttager världens synder, giv oss din frid.

Retreat S:t Davidsgården 31/3 – 4/4 2007

Claes Strömqvist

Bibelmeditation II

Text: 2 Mos 12:21 -24

Påskalammet

Herre, Jesus Kristus, den mänsklighet som skapades genom Dig och med Dig som förebild lockas till otro och olydnad. Lockas av Frestaren till att bli något annat än en skapad människa, med den begränsning det innebär i förhållande till Skaparen. Helt enkelt med förespegling om att hon kan bli sin egen gud. Frestarens avsikter är inte goda. Han vill splittring och förstörelse. Splittring mellan Skaparen och människan, mellan människa och människa och mellan människan och den övriga skapelsen. Förstörelse av det som var gott. Den trasighet och förödelse som nu utmärker livet utanför paradiset (1 Mos 3).

Du, Herre, var inte bara med i begynnelsen, utan också i fortsättningen. Jag kan ana en plan för att återställa den ursprungliga gemenskapen. (Ef 1:3-14) Där har Du den avgörande rollen. (2 Tim 1:9-10) Du är med i utväljandet av Abraham som stamfader till det folk, som skall bli redskapet för planens genomförande och alla människors räddning. (1 Mos 12: 1-3, Joh 8:48 f) Detta folk hamnade så småningom i Egypten och blev förslavade där. Moses fick kallelsen att leda det tillbaka till det land som Abraham fått. (2 Mos 3) Den räddningsaktionen är det stora exemplet i GT på Guds kärlek och Guds förmåga att på ett underbart sätt leda, hjälpa och befria sitt folk.

(Ps 105) Också då är Du med på ett fördolt sätt. Exempelvis i mannat som mättade de hungriga, och i klippan som gav vatten åt de törstiga. (2 Mos 16, 17:1-7, Joh 5:39, 46, 6:22 f, 1 Kor 10:1-4, 11) Och inte minst i lammet som slaktas som ett påskoffer.

Det hårda livet i Egypten med tvångsarbete och ofrihet är bakgrunden till Moses uppdrag att få folket släppt och fört till det förlovade landet. Herren har hört deras klagorop över sina slavdrivare och känner till deras lidande. Han lovar dem befrielse och en framtid i landet som flödar av mjölk och honung. (2 Mos 3:7-8) Frihetens möjlighet och förverkligande kommer att knytas till ett felfritt årgammalt lamm (2 Mos 12:5) Det är inför den natt, då befrielsen skall äga rum, som lammet skall slaktas. Med en isopsknippa skall lammets blod strykas på tvärbjälken och dörrposterna. Det är tecknet som räddar undan Förgöraren och döden. Hus med lammets blod går han förbi. Det hebreiska ordet ”gå förbi” ligger till grund för vårt ord påsk. Lammet skall stekas över eld uppträtt på ett korsformat grillspett. Det skall ätas under full beredskap för uppbrott, med uppfästa kläder, skor på fötterna och stav i hand. (12:7-13)

Ja, Herre Jesus, det är ofrihet, fångenskap, slavarbete under hårda herrar som är påskens bakgrund. Här får jag sätta in mig själv och min egen existentiella situation under de livsvillkor som råder i den här världen. Jag är fånge i tiden. Den för mig obevekligt framåt mot dödens slutpunkt. Jag är bunden i mig själv och min oförmåga att bli och vara en riktig människa till 100 %. Min rädsla, min feighet, min bekvämlighet, min ovilja mot det som skulle kunna vålla mig obehag gör sig ständigt påmint i relationen till andra människors och inte minst till Dina krav och förväntningar på mig. Skam och skuld bär jag med mig och jag kan inte lyfta bort dessa tyngder. De som sammanfattningsvis kallas synd på kristet språk. Den är en makt och kraft som binder mig och förslavar mig. Och som gör att jag med Paulus måste erkänna: Det goda som jag vill, det gör jag inte men det onda som jag inte, vill det gör jag.” (Rom 7:19)

Nu går jag att förbereda mig för den här Påsken. Den beredelsen får rymma en beredskap till uppbrott. Uppbrott från det gamla för att kunna gå in i det nya. Du, Herre, vill min befrielse. Du genomför min befrielse den Påsk som korset reses åt Dig. Du är det felfria Lammet som offras.

Ditt blod är försoningsblodet. Det renar från all min synd. (1 Joh 1:7) Det räddar från all min död.

Det jag inte kan åstadkomma själv med aldrig så stor ansträngning, det gör Du för mig.

”Det är fullbordat.” (Joh 19:29-30) Så lyder Dina sista ord. Du säger dem sedan Du fått en svamp doppad i surt vin, förd med isopsstjälk till Din mun. Allt surt och bittert får Du dricka. Jag får däremot dricka bägaren med det goda vinet. Det som Du sparat till sist och som släcker all min törst (Joh 2:10-11, 6:55-56) Här är det nya förbundet genom Ditt blod, som blir utgjutet för många till syndernas förlåtelse. Med Dig och genom Dig är jag fri. Låt mig därför befrias till nytt liv. Låt mig bryta upp ur mitt andliga Egypten och vandra vidare med Dig mot landet på den andra sidan, det återställda paradiset. Jag får be med Psaltaren: ”Rena mig med isop från min synd, tvätta mig vit som snö.” (Ps 51:9)

O Guds Lamm, som borttager världens synder, förbarma dig över oss.

O Guds Lamm, som borttager världens synder, förbarma dig över oss.

O Guds Lamm, som borttager världens synder, giv oss din frid.

Retreat S:t Davidsgården 31/3 – 4/4 2007

Claes Strömqvist

Bibelmeditation III

Text: Jesaja 53: 6-10

Det går ett tyst och tåligt lamm... (Sv ps 439)

Herre, Jesus Kristus, den här texten från Jesajas 53:e kapitel stämmer fullständigt in på Dig. Ändå är den tillkommen på 700- talet före Din jordiska tid. Men så fungerar Skriften. Du finns med i GT, ibland på ett fördolt sätt, men som här väldigt klart och tydligt. Du har själv visat på det, när Du på Påskdagen höll Ditt bibelstudium med lärjungarna på Emmausvägen. (Luk 24: 27,44) Sedan läste den första kyrkan Skrifterna med Dig som huvudperson. Det fördjupade förståelsen och tron på Dig som Messias-Kristus. Och det gav nytt ljus över många svårbegripliga ställen. (Apg 2:14 f, 7:1 f)

Under alla de 700 åren måste de här orden ha tillhört några av de mest gåtfulla. Vad kan Profeten ha menat med denna fränstötande, plågade mänskotrasa, som ändå åstadkommer så mycket gott? Allra minst gick den här gestalten ihop med bilden av den Messias, som med kraft och utstrålning skulle ta itu med alla Guds folks fiender.

Men så kommer Du som den utlovade.(Luk 1:31 f, 2:11, Matt 16:16) Du motsvarar inte den politiske Messias, som skulle ordna upp tillvaron här på jorden. Men Du överensstämmer med den Herrens lidande tjänare, som bl a Jesaja målat upp. Petrus kom efter en längre tid med Dig fram till insikten att Du är Messias, den levande Gudens Son.(Matt 16:16) Då först var det läge för Dig, att förklara för honom och de övriga lärjungarna att Du måste gå upp till Jerusalem för att lida mycket, bli dödad och bli uppväckt på tredje dagen.(Matt 16:21 f) Men varken Petrus eller någon annan kan fatta vad Du menar. Du är fullständigt ensam att se vart Din väg bär, vad Din kallelse går ut på, att det är korset som väntar Dig. Ensam och oförstådd, det är en del av det lidande Du med öppna ögon går in i. Det är i uppståndelsens ljus allt får sin förklaring. Vilken kärlek som ryms i Ditt lidande för mig och alla! Vilket överflödande liv Skrifterna varit dräktiga med genom den Helige Ande! (2 Petr 1:21) Och det blir förlöst samtidigt som Du först träder fram ur Marias sköte och sedan ur gravens.

Ja, Herre, jag behöver liksom den etiopiske hovmannen (Apg 8:26 f) bli vägledad för att förstå Skriften. Han läste just det här stället hos Jesaja, när Filippos frågade honom: ”Förstår du vad du läser?” Och så kunde han ledas fram till tron På Dig och bli döpt till Din död och uppståndelse.

Åter och åter behöver jag stanna upp och ödmjukt begrunda varför Du måste utblottas, förnedras och torteras på detta sätt intill utplåningen på korset. Ligger inte svaret i det som så tydligt står hos Jesaja: ”Men det var våra sjukdomar han bar, våra plågor han led. Han blev pinad för våra brott, sargad för våra synder, han tuktades för att vi skulle helas, hans sår gav oss bot. Vi gick alla vilse som får, var och tog sin egen väg, men Herren lät allas vårs skuld drabba Honom. Han fann sig i lidandet, han öppnade inte sin mun. Han var som lammet som leds till slakt eller tackan som är tyst när hon klipps.” Är det bara så Du kan bära all den skuld som jag dragit på mig? Är det bara så du kan visa vilket högt pris Du sätter på min befrielse och skuldsanering? Är det bara så Du kan visa vilken äkta kärlek Du har älskat mig med?

Ingen falsk Messias skulle komma på tanken att gå den här vägen. Den som ger sig ut för att vara någon vill ju bli känd, uppskattad, få så mycket PR som möjligt. Därför är Stilla veckan en sådan välsignad vecka. Den skalar bort allt som inte håller. Den avslöjar djupet av mitt hjärtas mörker. Den lyfter fram det som ingen mänsklig tankeförmåga kunnat räkna ut. Den visar på korsets paradox: Ett fult och brutalt lidande i övermått, som förvandlas till något obeskrivligt värdefullt och till en överflödande tröst. Den klargör, att Du gör Dig till ett med allt som förvränger, sölar ner och plågar människan, för att så återställa hennes ursprungliga skönhet, renhet och friskhet. (2 Kor 5:21)

Därför ber jag Dig, Herre Jesus, att kunna stanna upp och bli stilla inför det som Du nu går in i och går igenom. Låt mig inte förakta Din svaghet och Ditt föga tilltalande yttre. Låt mig inte vända mig bort från Din plågade gestalt och räkna Dig som värdelös. Utan ödmjukt böja mig inför att Du på detta sätt förverkligar Faderns vilja. (Matt 26:39) Du är lammet som leds till slakt, tackan som är tyst när hon klipps, ja Du öppnar inte Din mun, när de falska anklagelserna sköljer över Dig (Matt 26:63, 27:14) Du tiger och samtycker. Det ofattbart höga pris Du betalar för min räddning, befrielse och salighet visar på mitt oändliga värde i Dina ögon. Då kan jag aldrig bli uträknad, hur mycket jag än misslyckas att leva upptill Din vilja, blir avklädd och berövad mina mänskliga resurser på ålderns dagar eller när jag i döden förlorar allt. Du går i god för mig och tar hand om mig och ja får dela Din Seger och Din Uppståndelse.

O Guds Lamm som borttager världens synder, förbarma dig över oss.
O Guds Lamm som borttager världens synder, förbarma dig över oss.
O Guds Lamm som borttager världens synder, giv oss din frid.

Retreat S:t Davidsgården 31/3 – 4/4 2007

Claes Strömqvist

Bibelmeditation IV

Text: Joh 1:29 -34

Se, Guds Lamm!

Herre, Jesus Kristus, Johannes ser Dig komma. Du är på väg. Du är den som kommer till honom och till mig. Johannes råkar inte bara se Dig, utan han uppfattar vem Du är och säger: "Där är Guds lamm som tar bort världens synd." Johannes kopplar samman Dig med lammet. Lammet som skyler min nakenhet och värmer min frusenhet. Lammet som offras för min befrielse och vars blod räddar mig från döden. Lammet som kommer att föras till slakt och förbli tyst inför inför dem som klipper det. Du är Guds lamm, vittnar Johannes. Guds lamm som tar bort världens synd.

Det är ett oerhört påstående. Ett lamm som tar bort världens synd. Kan det vara möjligt att min, all världens och varje människas samlade synd, skuld och skam tas bort, lyfts av, försvinner genom Dig? Du ensam mot resten. Mot allt ont och mot ondskans andemakt ställer Gud upp med ett lamm. Ett lamm mot vargen, ett lamm mot draken. Det är helt befängt och bortom all rimlighet. Det kan ju bara sluta på ett sätt. Du blir slukad som en munsbit.

Men, Herre Jesus, just därför att det Johannes säger går så emot allt förnuft, så kan jag inte släppa tanken och strunta i vad den målar upp. Bara detta att komma på något så paradoxalt. Det gör ingen som vill övertyga andra. Evangeliet om Dig övertygar genom själva sin ofattbarhet. Det gör mig nyfiken. Två kapitel efter det om Herrens lidande tjänare hos Jesaja står det: "Mina planer är inte era planer och era vägar inte mina vägar, säger Herren. Liksom himlen är högt över jorden, så är mina vägar högt över era vägar och mina planer högt över era planer." (Jes 55:8-9) Och ängeln Gabriels ord till Din mor Maria är alltid något att begrunda: "Ingenting är omöjligt för Gud."

Johannes, som fått uppdraget att bereda vägen för Dig, säger ändå något som förvånar: "Jag kände honom inte..." Visst kände han till Dig. Ni möttes redan på fosterstadiet. (Luk 1:41) Ni har väl lekt som barn och vuxit upp tillsammans. Men det är en sak att vara bekant med Dig. En annan att känna Dig som Guds Utvalde, som Guds Lamm. För Johannes blev den skillnaden tydlig. Och han kom inte på den själv. Det var den helige Ande som ledde honom fram till den insikten. "Jag har sett Anden komma ner och stanna över honom. Han är den som döper med helig Ande. Jag har sett det, och jag har vittnat om att han är Guds utvalde."

Så måste det också vara för mig. Med de flesta i dag har jag hört talas om Dig. Vet en del om vad Du sagt och gjort. Vet att Du genom ett justitiemord slutade Dina dagar, men att Du ändå hör till världshistoriens kändisar. Men att känna till Dig på det sättet ändrar inget i mitt liv i dag. Inte mer än vad någon annan historisk eller litterär person kan göra. Men att känna Dig på det sätt som Johannes menar, det kan bara den helige Ande förvissa mig om. För då hör Du och jag ihop. Du är den som kommer till mig. Du uppsöker mig. Du vill ge mig allt som jag inte kan klara av själv.

Du vet att jag behöver Dig och Din kärlek. Du är beredd att göra allt för mig. Så värdefull är jag för Dig, att Du inte sparar något för att min frälsning, frihet, framtid skall bli fullkomlig.

Det kan jag aldrig tro, om inte Din helige Ande åter och åter övertygar mig om att det så det står i Ditt Ord. Anden måste förvissa mig om, att det är Dig jag är förenad med genom mitt eget dop, att det är Dig jag tar emot i den heliga måltidens bröd och vin, att det är Du som är mitt livs centrum, att jag i Dig också är Guds älskade och Guds utvalde.

Där är Guds lamm som tar bort världens synd. Du, Herre Jesus, klarar av att ensam rädda och befria den här världen. Den värld och den mänsklighet som inte kan frälsa sig själv. Vilket erbjudande och vilken lösning på mitt och allas största problem! Hjälp mig därför att stanna upp inför Ditt kors i djupaste förundran, tillbedjan och tacksamhet. Förhindra mig från att kånka vidare på de bördor Du faktiskt lyfter av mig. Låt mig bli befriad, renad, upprättad ned i djupet av alla mina inre skrymslen. Visa mig sedan hur detta kan lösa upp hårda knutar i mina band till min omgivning och min omvärld.

O Guds lamm som borttager världens synder, förbarma dig över oss.
O Guds lamm som borttager världens synder, förbarma dig över oss.
O Guds lamm som borttager världens synder, giv oss din frid

Retreat S:t Davidsgården 31/3 – 4/4 2007

Claes Strömqvist

Bibelmeditation V

Text: 1 Petr 1:18-25

Lammets blod - källan för tron, hoppet och kärleken

Herre, Jesus Kristus, Du ger efter Din uppståndelse Petrus förnyat förtroende. Han hade trots alla goda föresatser och löften till Dig klappat igenom, när han prövades. (Mark 14:26-31,66-72)

Din uppståndelse innebar också för Petrus en helt ny grund att stå på. Nu var det inte hans förmåga, hans kraft och hans mod det kom an på, utan på vad Du gjort för honom på korset.

Tre gånger hade han förnekat Dig, tre gånger får han bekräfta sin kärlek till Dig. (Joh 21:15 f)

Du ger sedan Petrus uppdraget att vara en god herde i Ditt ställe, att föra Dina lamm på bete, att vara Din apostel, som framför Ditt Ord och ärende till alla världens människor. Särskilt till dem som är illa medfarna av livet och hjälplösa som får utan herde. (Matt 9:35 f) Pingstens helige Ande gör detta möjligt. (Joh 14:16, 26, 16:7) Den fege lärjungen förvandlas till den djärve bekännaren av Din uppståndelse i den stad som förkastat, förnedrat och korsfäst Dig. (Apg 2:14 f, 4:13 f) I sitt första brev ger han mig en bild av hur det Evangelium han förkunnat har nått och mottagits av människor ute i världen. Människor som tidigare levt ett liv präglad av hednisk livssyn, livsstil, begär och meningslöshet. Människor som genom Din död och uppståndelse, genom Guds och levande och bestående Ord, fötts på nytt till ett levande hopp och ett heligt liv.

Ja, Herre Jesus, jag behöver denna genomgripande förändring och förvandling som Din död och uppståndelse innebär. Det som Petrus och de övriga lärjungarna blev de första att erfara och få del av. Det som därefter genom deras förmedling innebar ny födelse och nytt liv för många, många människor runt om i den då kända världen. Är det den förnyelsen av mitt liv som människa och kristen som Du vill skall ske med mig den här Påsken?

Petrus påminner sina medkristna i texten om källan till den nya tron, det levande hoppet och den uppriktiga kärleken. Priset för att bli friköpt från det gamla, meningslösa livet är inget som betalas med guld eller silver. Det är inget som människor kan skrapa ihop och erlagga, vare sig med goda gärningar eller aldrig så stora uppoffringar. "Nej, det var med blodet från ett lamm utan fel eller fläck, Kristi dyrbara blod." Vilket pris Du har betalt för min befrielse, min räddning undan ondskan och döden, min skuldsanering och min eviga salighet! Du ger Ditt liv till lösen för mig och för många. Vilken tjänst Du gör mig och så mycket Du kostar på mig! (Matt 20:28) Ditt dyrbara blod räcker för mig och för alla. Inget behöver tilläggas eller kompletteras.

Petrus vill göra klart för mig, att Du var utsedd till detta befrielseverk redan före världens skapelse. När evangeliet om Dig når mig, då är det Du själv som kommer mig till mötes. Genom trons öga ser jag Dig, genom trons öppna hand tar jag emot Din utsträckta hand, genom tron får jag del av allt vad Ditt offrade blod är källan till; Min frihet, min rening, min eviga vänskap med Dig.

Genom tron på Dig blir också tron på Gud förnyad. Den blir så mycket mer än att det måste finnas en gud som en högre makt. Jag blir indragen i den inbördes kärleksrelationen mellan Dig och Fadern i den helige

Ande. Tron, hoppet och kärleken, dessa tre, har sitt källflöde i den heliga Treenighetens inre liv. Den källan rinner upp där Du är. Även på korset, varifrån Ditt blod rinner ned på den här jorden. Och där Du är, där är också Fadern och Anden. Även om Du upplever den totala övergivenheten, så ställer Fadern och Anden upp på Dig, uppväcker Dig från de döda och förhärligar Dig.

Petrus har visat mig på att allt är en ofattbar gåva från Dig till mig. Den gåvan ligger innesluten i Ditt Ord och blir min, när Ordet når mig, talar till mig och blir besvarat i tro. Den ryms likaså i det Livets bröd som kommer från vetekornet som fallit i jorden, dött och burit en rik skörd.(Joh 12:24) Och inte minst i kalken, som är det nya förbundet genom Ditt blod, som blir utgjutet för många till syndernas förlåtelse. Min tro, mitt hopp och min kärlek är mitt hjärtas utflöde av det som ingjutits i det genom Ditt blod.

O Guds Lamm som borttager världens synder, förbarma dig över oss.
O Guds Lamm som borttager världens synder, förbarma dig över oss.
O Guds Lamm som borttager världens synder, giv oss din frid.

Retreat S:t Davidsgården 31/3 – 4/4 2007

Claes Strömqvist

Bibelmeditation VI

Text: Uppb 5:11 - 14

Lammet värdigt lovsången

Herre, Jesus Kristus, i Uppenbarelseboken är en genomgående benämning på Dig Lammet. Lammet med stort L. Lammet som blev slaktat. Lammet vars blod renar från synd och smuts.

Lammet som har sin plats mitt för tronen. Lammet som är värdigt att ta emot makten och få rikedom och vishet och styrka och ära och härlighet och lovsång.

Jag har under den här retreaten i Stilla veckan fått följa Dig som Guds Lamm från Bibelns första bok till den sista. Du är sannerligen den Förste och den Siste. A och O, Alpha och Omega.

Du var död, och se Du lever i evigheters evighet och Du har nycklarna till döden och dödsriket. (Uppb 1:17-18) Du, och allt vad Lammet står för, är motvikten mot det som hotar mitt liv, min nakenhet, min ofrihet, min skuld och skam, min död. Mot allt som kan förskräcka mig och fylla mig med ångest, också Din intensiva gudomliga härlighet, får jag med Johannes känna Din högra hand röra vid mig och höra Din röst som säger: "Var inte rädd!"

Det är många i dag som tycker det är stötande med ett lamm som slaktas och allt detta blod. Det är primitivt med denna koncentration på Ditt lidande och Ditt kors. Det passar inte in i en modern andlighet. Har vi inte kommit längre i vår upplysta tid?

Herre, Jesus, Du befinner Dig inte i en idealtillvaro. Du är mitt i den verklighet som dagligen beskrivs i våra medier. Mitt i den värld, där så mycken blodspillan sker, där så lite känsla för människans okränkbarhet finns, där det är så lätt att sticka kniven i en annan människa. Du är mitt i den värld, som är så full av ångest, rädsla och förtvivlan, av hat, oförsonlighet och förakt, av ensamhet, övergivenhet och förnedring. Sådan är den moderna världen, så stötande, så primitiv. Så som världen alltid har varit utanför paradiset, efter syndafallet.

Det är bara i Din Kyrka som korset har en så central plats. Det bara här som något så fasansfullt förvandlas till något så vackert. Därför att Du burit korset och korset har burit Dig. Därigenom befrias jag från alla bördor, som annars skulle knäcka mig. Din totala utblottelse visar att Din kärlek är störst av allt, att den bär allt, tror allt, hoppas allt och uthärdar allt. Och att den aldrig upphör. (1 Kor 13)

Därför, Herre Jesus, låt mig i Din efterföljd få bära det kors och de lidanden, som livet lägger på mig som människa och som lärjunge till Dig. (Matt 10:28) Låt mig också få erfara, att det är korset som till slut bär mig. Det skiljer mig inte från Dig, utan förenar oss i en allt djupare gemenskap.

Allt leder fram till Påsken, till Uppståndelsen, till Segern, till Förvandlingen. Genom död till Liv, från utblottelse och förnedring till Ära och Härlighet, det är Din väg. Frånvaro byts i Närvaro. Det är Nya Mönstret som är lagt också över mitt liv. Därför tillhör Lovsången Dig i evigheters evighet.

Det är Nu jag får stämma in i den Lovsången, tillsammans med alla änglar och helgon. Med Din Kyrka genom tiderna och ut över världen sjunger jag med på mitt sätt i det aldrig upphörande Jublet. Jublet över

det paradoxala att Du som Lammets samtidigt är Herden, som leder oss till livets vattenkällor.(Uppb 7:17)
Det som jag är med om varje gång Tacksägelsens bröd och vin, Eukaristin, dukas fram för mig och jag inbjuds till Lammets bröllopsmåltid. I den samlas allt upp.

Allt från begynnelsen, allt som hände den Påsken Du instiftade Nattvarden, dog på korset och uppstod ur graven, allt som väntar i Ditt eviga rike. Det blir till ett evigt Nu och jag får vända mig mot Dig, ta emot Dig, Din kropp och Ditt blod, och som svar ge Dig mitt hjärtas och mina läppars lovsång.

Så får jag tacka Dig för den här genomgången av Dig som Guds Lamm. Hjälp mig, när den här retreaten och den här Påsken är över, så att jag inte tappar Dig ur sikte. Det är så mycket som distraherar mig, som upptar min tid och mina tankar, när jag återvänder till det vanliga därhemma.

Låt mig åter och åter få ta till mig de oerhörda orden och stämma in i Din församlings ständigt upprepade rop om förbarmande, som samtidigt är en lovsång till Dig, Du Guds Lamm. Du som i kommunionen svarar med att ge Dig själv åt mig och därmed också Ditt förbarmande och Din frid.

O Guds Lamm som borttager världens synder, förbarma dig över oss.

O Guds Lamm som borttager världens synder, förbarma dig över oss.

O Guds Lamm som borttager världens synder, giv oss din frid.